

Overweging zondag 26 juni 2022 - Dertiende Zondag door het jaar Dominicuskerk Utrecht

1 Koningen 19,16-21; Psalm 16; Lucas 9,51-62

Mensen van God,

Kijkend naar de lezingen van vandaag en erover mijmerend
viel me allereerst op dat er twee houdingen tegenover elkaar staan:
Elisa die niet meteen meegaat met Elia als die hem de profetenmantel toewerpt,
en Jezus die mensen terechtwijst die niet meteen in beweging komen
om zich in te zetten voor Gods koninkrijk.

Hoe kan men deze twee lezingen toch hebben gekozen voor vandaag?

Elia kiest Elisa uit, vlak nadat hij God op de berg Horeb heeft ontmoet,
in het beroemde verhaal over de storm, het vuur en de aardbeving,
waarin God zich niet toonde, en het zachte briesje dat zijn komst wél aanduidde.
Een van Gods opdrachten aan Elia was de keuze van Elisa tot zijn opvolger als profet.

De joodse rabbijnen wijzen er in de Talmoed haarfijn op
hoe er op de grootheid van Elia het nodige valt af te dingen:
Elia eiste veel van God: de macht om de profeten van Baal te doden,
macht om een hongersnood te doorstaan, zelfs om een dode tot leven te wekken>
Maar toch vluchtte hij de woestijn en wilde hij niet verder...

In het evangelie van Lucas zitten we midden in het verhaal
van de uitzending van de eerste twaalf apostelen, een passage vlak na
de verschijning van Mozes en Elia aan Jezus en drie leerlingen boven op een berg.

Toen Jezus zijn eerste leerlingen uitkoos,
gingen die zonder aarzelen met Hem mee.
In beweging komen en zonder reserve kiezen zijn belangrijk voor Hem,
maar hier zegt Hij er vooral bij dat het Hem gaat
om de verkondiging van Gods Koninkrijk.
Dat gaat boven alles, daarvoor moet alles wijken, zonder mitsen en maren!

Hoe vaak overkomt het je niet dat je je voorneemt om allerlei taken te doen,
maar dat er allerlei zaken je toelachen dat zij toch veel leuker en boeiender zijn.
De verleiding van de sociale media en het internet doen er nog een schepje boven op:
zonder je daar te laten zien en actief te zijn besta je eigenlijk niet,
is je leven geen echt leven...

Al een tijd ken ik iemand die thuis een klok heeft zonder wijzers.
In plaats ervan draait er continu het woord NU.
We leven hier en nu, en niet alleen met zorgen over de toekomst
of nostalgisch kijkend naar het verleden dat zo overzichtelijk lijkt,
alsof mensen toen niet net als wij zich afvroegen waar het naar toe zou gaan,
wat zou voorbijgaan, wat echt belangrijk was...

Als geloof iets wil betekenen nu, is dat in de verbinding met je dagelijkse leven,
met dingen die soms amper opvallen, maar wel een verschil maken:
tijd nemen om aan iets of iemand aandacht te schenken,
iemand even ergens mee helpen,
en soms is je glimlach voor een ander al veelzeggend en kostbaar.
Vooral als we uit de veiligheid stappen van het bekende, van het eigen gelijk
de eigen wensen, gewoontes en interesses,
gaat leven iets betekenen voor anderen,
bouwen we aan de samenleving, elke dag weer.

Het is natuurlijk boeiend om aan je eigen geloof te werken,
te onderzoeken welke bronnen en vormen van geloof jou het meeste aanspreken,
jou het meest tot haar of zijn recht laten komen,
maar in zo'n individualistische houding zit het gevaar dat je de ander uitsluit,
maak je je geloof exclusief.
Niet dat zorg voor je eigen geloof zonder belang zou zijn,
maar als je daarin jezelf centraal stelt, mis je de verbinding met anderen.
Je bent pas volop mens met andere mensen, niet op een eiland van eigen zaligheid!

De Dertiende Zondag door het jaar is de eerste gewone zondag sinds vele maanden.
Onwillekeurig denk je dat er twee, drie weken na Pinksteren een saaie periode begint,
hooguit onderbroken door het Dominicusfeest en Maria Tenhemelopneming.
De liturgische kleur is echter groen, niet het bruin van dor hout!
Het groen van de liturgie staat voor volop leven en bloeien,
het is als het ware het groene licht dat we op weg kunnen gaan als christenen,
dat we onze weg steeds dichterbij de weg van Jezus mogen brengen.

In de Bijbel zien we flitsen van Gods koninkrijk,
vaak omringd door allerlei mislukkingen en misplaatste grootheid,
door verhalen ook van mensen die niet gaan in Gods licht...
De Bijbel biedt geen blauwdruk van Gods toekomst,
maar wil telkens weer woorden uitzaaien in je hart en verstand
die je helpen op het spoor te komen van leven in volheid,
waarin geen mens aan de kant van de weg wordt achtergelaten,
waarin jouw geloof leeft en gevormd wordt door het volle leven
met ups en downs, glorie en misère, en daden van ontferming en gerechtigheid.

Zó gelovig leven beschermt je niet voor butsen en deuken,
tegen de stormen van de tijden en je eigen vallen en opstaan,
maar op die weg van werkelijk leven zul je niet de enige zijn.

De zeven gaven van de Geest met Pinksteren
zijn geen noodpakket voor de vakantieganger,
maar dagelijks nodig in het gewone leven, met al zijn sleur en routines!
De Geest wil je leven doorademen en tot in alle vezels raken.

Kom dan, Schepper Geest, wees met ons mensen, heel ons leven.
Doe ons gaan op uw weg, zend uw licht en uw trouw,
zoudt Gij ooit ons beschamen?!
Zo moge het zijn!

Otto Vervaart, lekendominicaan